

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2013

1214/2013

Lag

om ändring av utlänningslagen

Utfärdad i Helsingfors den 30 december 2013

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i utlänningslagen (301/2004) 16 §,
ändras 3 § 21 punkten, 11—15 §, 121 § 1 mom., 123 § 6 mom., 142 och 145 §, 146 § 1 mom., 147 och 147 a §, 148 § 1 mom. 1 punkten, 150—152 och 173 §, 175 § 1 mom., 176 §, 178 § 1 mom. och 208 § 1 mom.,
av dem 3 § 21 punkten sådan den lyder i lag 619/2006, 12 § sådan den lyder i lag 581/2005, 123 § 6 mom. sådant det lyder i lag 849/2006, 146 § 1 mom. sådant det lyder i lag 380/2006, 147 a och 150 § sådana de lyder i lag 195/2011, 151 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 973/2007 och 195/2011 samt 152 § sådan den lyder i lagarna 973/2007 och 886/2011, samt
fogas till lagen nya 121 a, 146 a, 147 b, 149 b och 152 b §, till 190 §, sådan den lyder i lag 516/2008, ett nytt 2 mom. och till 200 §, sådan den lyder i lag 195/2011, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

21) *gränskontrollmyndighet* gränsbevakningsväsendet och andra myndigheter som har rätt att genomföra in- och utresekontroller enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapsko-

dex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), nedan *kodexen om Schengengränserna*,

11 §

Villkor för inresa

Av en utlänning som kommer till Finland krävs det att

1) han eller hon har ett sådant giltigt rese-dokument som förutsätts och som berättigar till gränsövergång,

2) han eller hon har ett sådant giltigt visum, uppehållstillstånd, uppehållstillstånd för arbetstagare eller uppehållstillstånd för näringsidkare som krävs, om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning eller ett internationellt fördrag som är bindande för Finland,

3) han eller hon vid behov kan visa upp handlingar av vilka framgår syftet med och förutsättningarna för den planerade vistelsen och kan visa att han eller hon har tillräckliga medel för sin försörjning med beaktande av såväl den planerade vistelsens längd som återresan till utreselandet eller genomresan till ett sådant tredje land till vilket hans eller hennes inresa är garanterad, eller att han eller hon på lagligt sätt förmår skaffa sig sådana medel,

4) han eller hon inte har meddelats inreseförbud, och

5) han eller hon inte anses äventyra allmän ordning och säkerhet, folkhälsan eller Finlands internationella förbindelser.

Bestämmelser om inresevillkor för tredjelandemedborgare vid vistelser på medlemsstaternas territorium som inte varar mer än 90 dagar under vilken som helst period på 180 dagar finns i kodexen om Schengengränserna.

I 10 kap. i denna lag finns bestämmelser om inresevillkor för unionsmedborgare och därmed jämförbara personer samt för deras familjemedlemmar, när inresan grundar sig på Europeiska unionens bestämmelser om fri rörlighet.

12 §

Bestämmelser om passerande av gränsen

Bestämmelser om gränspassage vid Europeiska unionens yttre gränser finns i kodexen om Schengengränserna.

I gränsbevakningslagen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den föreskrivs i övrigt om passerande och övervakning av riksgränsen, gränsövergångsställen och deras öppettider, fördelningen av uppdragen att utföra in- och utresekontroller mellan gränsbevakningsväsendet, polisen och tullen på olika

gränsövergångsställen samt de nationella uppdragen och befogenheterna enligt kodexen om Schengengränserna.

13 §

Förteckning över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna

I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning finns bestämmelser om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna i Europeiska unionen och en mekanism för att upprätta den.

De underrättelser till Europeiska unionens kommission som krävs enligt det beslut som avses i 1 mom. ska lämnas av utrikesministeriet.

14 §

Resedokument

Vid inresa till och vistelse i landet ska en utlänning ha ett sådant resedokument som avses i del I, II eller III i den förteckning över resehandlingar som avses i 13 § och som har erkänts av Finland.

Utlänningen ska på begäran visa upp det resedokument som avses i 1 mom. för gränskontrollmyndigheten eller polisen.

Resedokumentet ska innehålla uppgifter om utlänningens namn, födelsedatum, kön och medborgarskap och om hur länge resedokumentet är giltigt, vem det har utfärdats av och var det har utfärdats. Dessutom ska resedokumentet vara försett med ett fotografi där innehavaren utan svårighet kan kännas igen.

En utlänningens make och barn som inte har fyllt sexton år och reser tillsammans med innehavaren av resedokumentet kan använda dennes resedokument, om den innehåller deras namn och födelseår och dessutom fotografi av maken och av barn som har fyllt sju år.

Om giltighetsområdet inte anges i resedo-

kumentet, ska det anses att Finland hör till detta område.

15 §

Handling som ersätter resedokument

Gränskontrollmyndigheten kan i enskilda fall och av särskilda skäl som tillfälligt resedokument också godkänna en identitetshandling eller annan liknande handling som inte uppfyller kraven på resedokument enligt 14 §.

121 §

Villkor för tagande i förvar

I stället för de säkringsåtgärder som avses i 118—120 § kan det bestämmas att en utlänning ska tas i förvar, om

1) det med hänsyn till utlänningens personliga och övriga förhållanden finns grundad anledning att anta att han eller hon genom att hålla sig undan, avvika eller på annat sätt förhindrar eller avsevärt försvårar beslutsfattande som gäller honom eller henne själv eller verkställigheten av beslut som gäller avlägsnande ur landet,

2) tagande i förvar är nödvändigt för att utreda utlänningens identitet då den är oklar, eller

3) det med hänsyn till utlänningens personliga och övriga förhållanden finns grundad anledning att anta att han eller hon gör sig skyldig till brott i Finland.

121 a §

Risk för avvikande

Risk för avvikande kan föreligga om en säkringsåtgärd enligt 118—120 § har tillämpats, men den har varit otillräcklig, eller om en utlänning har bytt bostadsort utan att ha meddelat myndigheterna sin kontaktinformation. Risken för avvikande ska bedömas med hänsyn till personens sammantagna situation.

123 §

Beslut om tagande i förvar och placering av utlänningar som tagits i förvar

I fråga om utlänningar som placerats i polisens eller gränsbevakningsväsendets häkteslokaler tillämpas vad som föreskrivs i lagen om behandlingen av personer i förvar hos polisen (841/2006), med beaktande av grunden för tagandet i förvar. Beträffande utlänningars besvärsmått tillämpas dock vad som bestäms om ändringssökande i 5 kap. i lagen om bemötande av utlänningar som tagits i förvar och om förvarsenheter. För minoritetsombudsmannens rätt att besöka polisens och gränsbevakningsväsendets häkteslokaler och samtala enskilt med utlänningar tagna i förvar gäller det som föreskrivs i 6 a § 2 mom. i lagen om bemötande av utlänningar som tagits i förvar och om förvarsenheter.

9 kap.

Avlägsnande ur landet

142 §

Nekad inresa och avvisning

Med *nekad inresa* avses i denna lag att en tredjelandsmedborgares inresa hindras vid en yttre gräns på det sätt som föreskrivs i artikel 13 i kodexen om Schengengränserna.

Med *avvisning* avses i denna lag

1) att en unionsmedborgares och en därmed jämförbar persons eller en familjemedlems inresa hindras vid en yttre gräns, om familjemedlemmen omfattas av rätten till fri rörlighet inom unionen,

2) att en tredjelandsmedborgares inresa hindras vid en yttre gräns, när han eller hon anländer till landet med ett uppehållstillstånd som gäller i mer än tre månader och han eller hon anländer första gången till landet under uppehållstillståndets giltighetstid,

3) att en tredjelandsmedborgares inresa hindras vid en yttre gräns, när han eller hon anländer till landet med uppehållstillstånd till en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller nationell visering som ger personen rätt

att vistas i Schengenområdet i mer än tre månader och han eller hon inte har meddelats inreseförbud till Finland, eller

4) att en utlänning som kommit till landet utan uppehållstillstånd avlägsnas ur landet, om han eller hon efter inresa inte har beviljats uppehållstillstånd eller om uppehållstillståndshandling inte har utfärdats för honom eller henne eller uppehållsrätten inte har registrerats efter inresa på det sätt som föreskrivs i denna lag.

Gemensamma bestämmelser om avlägsnande ur landet

145 §

Hörande

En utlänning samt hans eller hennes make som befinner sig i Finland eller en därmed jämförbar person ska ges tillfälle att bli hörd i ett sådant ärende avseende nekad inresa, avvisning, utvisning eller meddelande av inreseförbud som berör honom eller henne.

146 §

Helhetsbedömning

När nekad inresa, avvisning och utvisning samt meddelande av inreseförbud i anslutning till dem samt inreseförbudets längd prövas ska hänsyn tas till de omständigheter som beslutet grundar sig på samt sådana omständigheter och förhållanden i sin helhet som annars inverkar på saken. Vid bedömningen ska särskilt avseende fästas vid barnets bästa och skyddet för familjelivet. Sådana omständigheter som annars ska beaktas vid bedömningen är åtminstone hur länge och i vilket syfte utlänningen har vistats i landet samt karaktären hos det uppehållstillstånd som beviljats utlänningen, utlänningens band till Finland samt hans eller hennes familjemässiga, kulturella och sociala anknytning till hemlandet. Om beslutet om nekad inresa, avvisning eller utvisning eller ett inreseförbud i anslutning till dem baserar sig på utlänningens brottsliga verksamhet ska hänsyn tas till hur allvarlig gärningen är samt till den

olägenhet, skada eller fara som orsakats allmän eller enskild säkerhet.

146 a §

Återvändande

Med *återvändande* avses i denna lag ett förfarande för avlägsnande som innebär att en tredjelandsmedborgare som har fått ett beslut om nekad inresa, avvisning eller utvisning antingen frivilligt avlägsnar sig eller avlägsnas ur landet till

1) ursprungslandet,

2) ett transitland i enlighet med återtagandeaftal mellan unionen eller Finland och ett tredjeland eller andra arrangemang, eller

3) ett annat tredjeland, dit tredjelandsmedborgaren frivilligt väljer att återvända och där han eller hon kommer att tas emot.

147 §

Förbud mot tillbakasändning

Ingen får avvisas, utvisas eller till följd av nekad inresa sändas tillbaka till ett område där han eller hon kan bli utsatt för dödsstraff, tortyr, förföljelse eller annan behandling som kränker människovärdet eller till ett område från vilket han eller hon kan bli sänd till ett sådant område.

147 a §

Frivillig återresa

I avvisnings- eller utvisningsbeslutet ska det fastställas en tidsfrist på minst sju och högst trettio dagar inom vilken tredjelandsmedborgaren frivilligt kan avlägsna sig ur landet. Tidsfristen för frivillig återresa räknas från den tidpunkt då beslutet blir verkställbart. Tidsfristen kan av särskilda skäl förlängas. Ingen tidsfrist fastställs om en tredjelandsmedborgare nekas inresa eller avvisas omedelbart i samband med gränsövergången eller avvisas eller utvisas med anledning av en straffrättslig påföljd.

Ingen tidsfrist för frivillig återresa fastställs heller om det finns risk för avvikande, om personen anses äventyra allmän ordning eller säkerhet, om ansökan om uppehållstillstånd förkastats på grund av kringgående av bestämmelserna om inresa i landet eller om ansökan om internationellt skydd avvisas och påskyndat förfarande tillämpas i enlighet med 103 §. Risken för avvikande ska bedömas enligt vad som föreskrivs i 121 a §.

Denna paragraf tillämpas inte när avvisnings- eller utvisningsbeslutet fattas med stöd av 10 kap.

147 b §

Avlägsnande med flyg

Vid avlägsnande med flyg ska de gemensamma riktlinjer för säkerhetsbestämmelser i samband med gemensamma återsändanden med flyg som anges i bilagan till rådets beslut 2004/573/EG om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande beaktas.

148 §

Avvisningsgrunder

En utlänning får avvisas, om

1) han eller hon inte uppfyller de villkor för inresa som anges i 11 § 1 mom.,

149 b §

Krav på att bege sig till en annan medlemsstat

Innehar en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet, eller som fått avslag på sin ansökan om uppehållstillstånd, ett sådant giltigt uppehållstillstånd eller annat tillstånd som berättigar till vistelse som utfärdats av en annan medlemsstat i Europeiska unionen, ska det krävas att han eller hon omedelbart

bege sig till den medlemsstatens territorium. Om tredjelandsmedborgaren inte iakttar kravet eller om hans eller hennes omedelbara avresa krävs med hänsyn till allmän ordning eller säkerhet, ska ett beslut om att avlägsna honom eller henne fattas.

150 §

Meddelande och återkallande av inreseförbud

En utlänning kan meddelas inreseförbud i beslutet om nekad inresa, avvisning eller utvisning. Inreseförbud meddelas, om inte något annat följer av 146 §, när det inte med stöd av 147 a § 2 mom. fastställts någon tidsfrist för frivillig återresa eller utlänningen inte frivilligt har avlägsnat sig ur landet inom den tidsfrist som fastställts för återresan. Inreseförbud meddelas inte en utlänning som beviljats uppehållstillstånd med stöd av 52 a § men som därefter inte beviljats ett nytt uppehållstillstånd eller vars uppehållstillstånd har återkallats, utom om denne har underlåtit att iaktta återreseförpliktelsen eller äventyrar allmän ordning eller säkerhet. Då utlänningen inte frivilligt har avlägsnat sig ur landet inom den fastställda tidsfristen kan inreseförbud meddelas genom ett särskilt beslut.

Inreseförbud meddelas för högst fem år eller tills vidare. En utlänning som dömts till straff för ett grovt eller yrkesmässigt brott kan meddelas inreseförbud tills vidare, om han eller hon utgör ett allvarligt hot mot allmän ordning eller säkerhet.

Inreseförbudet meddelas som ett nationellt förbud, om utlänningen har ett sådant uppehållstillstånd i en annan Schengenstat som inte återkallas.

Ett inreseförbud kan återkallas på grund av ändrade förhållanden eller av någon annan viktig personlig orsak. Inreseförbudet kan återkallas också när en utlänning har meddelats inreseförbud på någon annan grund än att det inte beviljats någon tidsfrist för frivillig återresa eller att återreseförpliktelsen inte har iakttagits, och utlänningen kan bevisa att han eller hon har lämnat landet i full överensstämmelse med ett beslut om avlägsnande ur landet.

151 §

Polisen och gränskontrollmyndigheten

Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska vidta åtgärder för att neka inresa, avvisa, utvisa eller enligt 149 b § kräva att en utlänning beger sig till en annan medlemsstat i Europeiska unionen, om utlänningen inte uppfyller villkoren för inresa eller vistelse i landet. Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan fatta beslut om avvisning inom tre månader från utlänningens inresa. Efter denna tid ska polisen eller gränskontrollmyndigheten göra en framställning till Migrationsverket om avvisning eller utvisning av utlänningen, om Migrationsverket inte redan har vidtagit åtgärder för att avlägsna utlänningen ur landet. Oberoende av tremånadersfristen kan polisen eller gränskontrollmyndigheten besluta om avvisning också, när en tredjelandsmedborgare inte har iakttagit ett krav enligt 149 b § att bege sig till en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan meddela en utlänning inreseförbud för högst två år när utlänningen nekas inresa på grundval av artikel 5.1 e i kodexen om Schengengränserna eller avvisas på en grund som anges i 148 § 1 mom. 5—8 punkten eller när utlänningen inte har avlägsnat sig ur landet inom den tidsfrist för frivillig återresa enligt 147 a § som fastställts för honom eller henne.

Polisen eller gränskontrollmyndigheten ska göra en framställning till Migrationsverket om nekad inresa för eller avvisning av en utlänning, om polisen eller gränskontrollmyndigheten inte själv är behörig att avvisa utlänningen eller om den bedömer att utlänningen bör meddelas inreseförbud för en längre tid än två år. Polisen eller gränskontrollmyndigheten kan göra en framställning till Migrationsverket om avvisning av en utlänning också när ärendet med tanke på tillämpningen av 148 § är av betydelse i andra liknande fall.

I samband med avvisning och utvisning kan polisen eller gränskontrollmyndigheten införa nödvändiga anteckningar om avlägsnande ur landet i den berörda personens rese-

dokument. Inga anteckningar ska dock göras om det finns anledning att anta att de kan orsaka personen betydande problem.

152 §

Migrationsverket

Migrationsverket ska på eget initiativ framställa krav enligt 149 b § på att tredjelandsmedborgare ska bege sig till en annan medlemsstat i Europeiska unionen samt besluta om avvisning och nekad inresa på framställning av polisinrättningen eller gränskontrollmyndigheten eller besluta om avvisning på eget initiativ.

Migrationsverket ska utom i situationer som avses i 151 § 1 mom., besluta om avvisning, om över tre månader har förflutit från utlänningens inresa eller om utlänningen har ansökt om uppehållstillstånd på grund av internationellt skydd eller tillfälligt skydd.

Migrationsverket beslutar om utvisning på framställning av polisinrättningen eller gränskontrollmyndigheten eller på eget initiativ.

Migrationsverket fattar beslut om meddelande av inreseförbud för viss tid eller tills vidare och om återkallande av inreseförbud.

152 b §

Övervakning av verkställigheten av avlägsnanden ur landet

Minoritetsombudsmannen har till uppgift att i alla faser övervaka hur avlägsnanden ur landet verkställs.

173 §

Kontrollskyldighet för transportörer

Transportörer ska försäkra sig om att utlänningar som de transporterar till Finland över en yttre gräns och som varken är unionsmedborgare eller därmed jämförbara personer har ett sådant resedokument som krävs för inresa samt ett sådant visum eller uppehållstillstånd som krävs.

175 §

Återtransportskyldighet

Om en utlänning avvisas eller nekas inresa, är den transportör som transporterat utlänningen till Finland över en yttre gräns skyldig att transportera honom eller henne

1) till det land där han eller hon medtogs för transport,

2) till det land som utfärdat det resedokument som utlänningen använt under resan, eller

3) till vilket som helst land där personens inresa är garanterad.

176 §

Kostnaderna för återtransport

Om en utlänning som avvisats eller nekats inresa inte har medel för återresan, är den transportör som transporterat honom eller henne till Finland över en yttre gräns skyldig att ordna transporten på egen bekostnad. Om omedelbar transport inte är möjlig, svarar transportören förutom för kostnaderna för utlänningens återresa också för kostnaderna för vistelsen i Finland.

Om utlänningen har lämnat ett transportmedel och stannat i landet utan ett sådant resedokument, visum eller uppehållstillstånd som krävs eller utan tillräckliga medel för vistelsen i landet, är transportören skyldig att ersätta statens kostnader för utlänningens vistelse i landet och för avvisningen eller den nekade inresan. Om utlänningen har lämnat ett fartyg och stannat i landet, är fartygets befälhavare samt redaren och den speditörrelse som redaren har anlitat skyldiga att solidariskt ersätta kostnaderna.

178 §

Kostnader för följeslagare

Om utlänningen avvisas vid gränsen eller nekas inresa och detta beror på avsaknad av ett sådant resedokument, visum eller uppehållstillstånd som krävs eller brist på tillräck-

liga medel för vistelsen i landet och utlänningen behöver en följeslagare, är den transportör som transporterat honom eller henne till Finland över en yttre gräns skyldig att betala också kostnaderna för följeslagaren. Transportören har inte rätt till ersättning av staten för transportkostnaderna.

190 §

Besvär

I beslut om nekad inresa som gränskontrollmyndigheten, polisen eller Migrationsverket fattat på grundval av kodexen om Schengengränserna får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

200 §

Verkställbarhet

Ett beslut om nekad inresa som har fattas på grundval av kodexen om Schengengränserna får verkställas även om det överklagas, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

208 §

Information till minoritetsombudsmannen

Minoritetsombudsmannen ska informeras om de beslut enligt denna lag som gäller beviljande av uppehållstillstånd på grund av internationellt skydd eller tillfälligt skydd eller som gäller avvisning, utvisning eller nekad inresa i fråga om en utlänning. Minoritetsombudsmannen ska också utan dröjsmål informeras om beslut om tagande i förvar av en utlänning. På minoritetsombudsmannens begäran ska denne också informeras om andra beslut enligt denna lag och ges de uppgifter som behövs för att övervaka verkställig-

heten av avlägsnanden ur landet enligt
152 b §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014.
Lagens 13—15 § träder dock i kraft vid en
tidpunkt som bestäms genom förordning av
statsrådet.

Helsingfors den 30 december 2013

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Arbetsminister *Lauri Ihalainen*